

[Socialministeren.]

ikke er i Stand til at skaffe dem, der er beskæftiget ved disse Arbejder, fuld Arbejdstid, medmindre en hel Del af deres Kammerater slet ikke faar noget Arbejde, men maa gaa ledige, kan vi saa ikke finde en eller anden Form, hvorved vi kan faa mange flere sat i Gang, selv om det ikke bliver med fuld Arbejdstid? Er det ikke bedre at have 10 000 i Arbejde, saadan at de dog forhaabentlig kan eksistere, end at have 5 000 i Arbejde til fuld Betaling og 5 000, der overhovedet aldrig faar noget at bestille? Det er det Problem, der ligger bag ved dette Forslag, og det er det Problem, der paa tvinger sig i stigende Grad, naar vi ser paa Situationen.

Man maa ikke med dette Spørgsmaal sammenblande — hvad den ærede Ordfører for Venstre noget gjorde, og hvad den ærede Ordfører for de Konservative jo helt ud gjorde — det herfra principielt helt forskellige Spørgsmaal om, hvorvidt Udviklingen i det hele, den tiltagende Rationalisering og Mekanisering gør det rimeligt at drøfte det Spørgsmaal, om Arbejdstiden i al Almindelighed i hele Industrien, under det offentlige o. s. v. bør nedsættes fra de 8 Timer til 7 eller 6, eller hvad man nu kommer til, og paa hvilke Betingelser. Det er principielt et andet Spørgsmaal, som jeg aldrig har tænkt paa at blande ind i dette her, hvorfor jeg ogsaa godt kan hævde, at dette Forslag ikke er nogen Forløber for et Forslag om en almindelig Nedsættelse af Arbejdstiden. Det er et Forslag, der tilsigter at skaffe nogle i Arbejde, som ellers maa gaa arbejdsløse, medens det andet efter sit Princip tilsigter en almindelig relativ Forbedring af den samlede Arbejderklasses Kaar. Jeg tror, at hvis man rigtig faar Øjet op for de to helt forskellige Spørgsmaal, vil man i hvert Fald ud fra de Synspunkter, som Venstres Ordfører anlagde, kunne diskutere dette Spørgsmaal ganske sagligt og uden Indblanding af uvedkommende agitatoriske eller partipolitiske Hensyn.

Den ærede Ordfører for Venstre sagde, at det vilde lette Gennemførelsen eller Forhandlingen om Forslag af denne Karakter, om man kunde tage ganske bestemte Arbejder ud og foretage Beregninger herudfra. Jeg sidder jo ikke i Arbejdsløshedsraadet selv, men jeg har diskuteret med For-

manden for Arbejdsløshedsraadet at gaa en noget lignende Vej som den, det ærede Medlem nævnte. Men selv om der fra Arbejdsløshedsraadet maatte fremkomme Forslag af den Karakter for at hjælpe de unge, eller paa andre bestemte Omraader, Opdyrkning af Hede, eller hvad man nu kan tænke sig, det ved jeg ikke, derom forhandles der jo, saa vil jeg sige om dette Forslag, som jeg sagde om Forslaget om Tilskud til Merbeskæftigelse, at saa er dette Forslag til en vis Grad et Rammeforslag, der ikke udelukker, at man paa særlige Omraader, hvor man maatte ønske at lovgive, giver særlige Regler. Jeg tror imidlertid, at vi skal drøfte dette i Udvalget, og jeg venter, som sagt, at forskellige Undersøgelser og forskellige Tanker, der nu drøftes i Arbejdsløshedsraadet, snart vil naa frem til mig, saaledes at vi maaske kunde tage dem op til Drøftelse i Udvalget.

Til den ærede Ordfører Hr. Bouet vil jeg blot sige, at jeg beklager meget, at man fra konservativ Side Gang paa Gang siger, at man vil drøfte det og det rent sagligt, og om dette Forslag om Nedsættelse af Arbejdstiden udtrykkelig har sagt, at naar det kommer frem, vilde man optage det til en rent fordomsfri Undersøgelse; jeg beklager det, for naar man saa hører de ærede Ordførere tale om de specielle Forslag, ja, saa mærker man ikke nogen Interesse, saa mærker man ikke nogen saglig Lyst til at komme ind paa Problemerne, saa mærker man intet som helst til „en fordomsfri Undersøgelse“. Hvis den ærede Ordfører vil læse sin Tale igennem, saa vil han se, at den var rent ud negativ, men udstyret med forskellige Insinuationer i forskellige Retninger. Der var navnlig den Insinuation, at Socialdemokratiet havde Brug for dette Forslag. Har de Konservative ikke lige saa meget Brug for det, saafremt de har nogen Interesse for det Samfund, de lever i? Har de ikke i lige saa høj Grad som vi andre Interesse i at faa de arbejdsløse i Gang i saa vid Udstrækning som muligt? Eller skulde det være en speciel Kompliment til Socialdemokratiet, hvormed det ærede Medlem vilde sige, at dette Parti var det eneste Parti, der interesserede sig for at faa Understøttelse afløst af Arbejde? Jeg ved ikke, hvorfor man over for et